

РЕШЕНИЕ

№ 2148

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 23.02.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8349** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 76, ал. 2 (отм.) от Закона за здравното осигуряване е образувано по жалба на С. „Д-р Щ.“ Е., представлявано от управителя Н. М., срещу Заповед за прилагане на санкции № РД-13-1000/27.10.2009 г. на Д. на Столичната здравноосигурителна каса в частта, с която е наложена санкция по чл. 238, ал. 1, т. 7, б. „а” от Националния рамков договор от 2006 г. и чл. 46, ал. 1, т. 6, б. „а” от Индивидуален договор № 22-2489/2009 г. – финансова неустойка в размер на 180 лв. В жалбата са релевираны основанията за оспорване по чл. 146, т. 1, 3, 4 и 5 от АПК. Иска се отмяната на заповедта в обжалваната част и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Д. на Столичната здравноосигурителна каса, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, *след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:*

Административното производство е образувано със Заповед № РД-18-854/11.06.2009 г. на Д. на С., възлагаща извършването на тематична

финансова проверка на лечебно заведение за болнична медицинска помощ - С. „Д-р Щ.“ Е., по изпълнението на сключен с НЗОК Индивидуален договор № 22-2489/2009 г. и във връзка с обстоятелствата по ИЗ № 317/2009 г. на ЗЗОЛ Цветемила Г П. Резултатите от проверката са отразени във Финансов протокол № Ф-409/15.06.2009 г., връчен надлежно на упълномощено лице на болничното заведение. Проверяващите са констатирани следните нарушения на установения ред за работа с документи по клинична пътека в ИЗ на посочения пациент: 1) в температурния лист и епикриза не са вписани прилаганите медикаментозни назначения, отразени в декурзуси от лекуващия лекар –нарушение на чл. 190, ал. 3, т. 8 от НРД – 2006 г. и т. 204.14 от Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК, и 2) в епикриза контролните прегледи са определени след 40 дни и същата не е подписана от лекуващия лекар в нарушение на чл. 190, ал. 1 и 3 от НРД – 2006 г., т. 209.4 от Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК, чл. 16, ал. 1 и чл. 19, ал. 2, т. 4 от индивидуалния договор. Жалбоподателят е упражнил правото си на възражение в срока по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО и чл. 230 от НРД от 2006 г., което е разгледано от Финансовата арбитражна комисия, създадена на основание чл. 75, ал. 2 от ЗЗО. Комисията се е произнесла с Решение № 137/07.09.2009 г., с което е потвърдила оспорените констатации, съдържащи се във Финансов протокол № Ф-409/15.06.2009 г. Предмет на заповедта в оспорената ѝ част е наложената на болничното заведение, на основание чл. 232, ал. 1 и 2 и чл. 236, ал. 2, санкция по чл. 238, ал. 1, т. 7, б. „а“ от НРД от 2006 г. – финансова неустойка в размер на 180 лв. за констатираните с финансовия протокол нарушения.

За нарушения на установения ред за работа с документи по клинични пътеки и въз основа на Финансов протокол № Ф-410/15.06.2009 г., директорът на С. е издал и Заповед № РД-13-1002/27.10.2009 г., с която на лечебното заведение е наложена финансова неустойка в размер на 180 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е *допустима* – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е *неоснователна*.

1. Обжалваният акт е издаден от компетентния орган по чл. 238, ал. 1 от НРД - 2006 г. Обратно на твърдението в жалбата, едномесечният срок по чл. 75, ал. 3 от ЗЗО и чл. 242, ал. 2 от НРД за приемане на решение от арбитражната комисия по възражението срещу констатациите на финансовите инспектори има инструктивен, а не преклузивен характер. Поради това и неспазването на срока няма за правна последица преклузиране на правомощието на административния орган да се произнесе, т.е. упражняването му не е темпорално ограничено. Идентично е и правното естество на 14-дневния срок по чл. 57, ал. 1 от АПК, относим към издаването на заповедта от Д. на С..

2. В административното производство не са допуснати и съществени нарушения на процесуални правила. Лечебното заведение е упражнило правото си на възражение срещу констатациите във финансовия протокол. Спорът е разгледан от арбитражната комисия, решението на която е процесуалната предпоставка за произнасянето на административния орган. По аргумент от чл. 243, ал. 1 от НРД - 2006 г., след като арбитражната комисия е потвърдила констатациите на финансовите инспектори, директорът на РЗОК действа в условията на обвързана компетентност, т.е. единствено възможното решение е издаването на заповед за прилагане на санкцията. Неоснователно е твърдението в жалбата за немотивираност на актовете на арбитражната комисия и на издателя на заповедта. Фактическите основания за налагането на санкцията се съдържат в оспорения пред комисията Финансов протокол № Ф-409/15.06.2009 г., констатациите на който са възприети от арбитражната комисия, а необсъждането изрично на конкретните възражения на болничното заведение не е засегнало съществено правото на защита на жалбоподателя. Налице е съответствие между изводите на финансовите инспектори и на комисията, а от произнасянето с потвърдително решение по спор, изяснен от фактическа и правна страна, следва и заключението, че колективният орган е приел възраженията за неоснователни, въпреки, че не ги е разгледал казуистично. Този извод е важен на още по-голямо основание към формата на акта на Д. на С. поради обвързаността му от решението на арбитражната комисия.

3. а. Заповедта съответства и на материалния закон. Фактическото основание за прилагането на санкцията по чл. 238, ал. 1, т. 7, б. „а” от НРД – 2006 г. в нормативно определения размер е нарушаването на установения ред за работа с документи по клинични пътеки. Чл. 190, ал. 3 от НРД – 2006 г. урежда задължителните реквизити на епикризата, един от които е и терапевтичната схема – т. 8 от цитираната разпоредба. В случая е установено, че прилаганите на пациентката медикаментозни назначения не са отбелязани в пълнота в температурния лист, както и в епикризата при дехоспитализацията. Изискването е конкретизирано в т. 204.14 от Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009 г. на УС на НЗОК, според която използваните в хода на лечението на ЗЗОЛ лекарства (по вид, доза и курс на лечение) задължително се отбелязват в температурния лист на пациента, в ИЗ и в епикризата. Задължението е от формален характер и неизпълнението му, дори само по отношение на част от медицинската документация, представлява нарушение за реда за работа с документите по КП, независимо дали подлежащия на отразяване факт може да бъде доказан по друг начин. Идентично е и правното естество на неизпълнените задължения за подписване на изготвената при дехоспитализацията епикриза от лекуващия лекар, тъждеството между датата на изписване на пациента и тази на изготвянето ѝ, както и записването в епикризата на два контролни прегледа в лечебното заведение – изпълнител на болнична помощ, при явяване на пациента в рамките на един месец след изписване – нарушения по чл. 190, ал. 1 и 3 от НРД – 2006 г. и т. 209.4 от Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009 г. Неоснователно е

възражението на жалбоподателя относно липсата на задължение за насрочването на контролни прегледи в рамките на един месец след дехоспитализацията, обосновано с утвърдения с Наредба № 32/2008 г. на МЗ медицински стандарт за „Акушерство и гинекология” във връзка с проследяване на нормалния следродов период при жената, определен като 40-дневен. Обвързаността на лечебното заведение от периода и броя на контролните прегледи, които следва да бъдат записани в епикризата, произтича от качеството му на изпълнител и страна по договора с НЗОК за оказване на болнична помощ по клинични пътеки, а нормативно определената продължителност на следродовия период сама по себе си не е несъвместима със задължението да се предвидят в епикризата контролни прегледи в по-кратък срок, което изключва и инвокираното противоречие с медицинския стандарт.

б. Довод за материалната незаконосъобразност на административния акт не може да се черпи и от възражението, че лечебното заведение е наказано два пъти за едно и също нарушение, т.е. в случая не е нарушен принципа *non bis in idem*. Нарушенията, констатирани с Финансов протокол № Ф-410/15.06.2009 г., за които е наложена санкция със Заповед № РД-13-1002/27.10.2009 г., се отнасят до други ЗЗОЛ и истории на заболяванията, различни от нарушението, предмет на оспорената заповед. Съгласно чл. 236, ал. 2 от НРД – 2006 г. за всеки вид констатирано нарушение се прилага съответна по вид и размер санкция при условията и по реда на НРД. Разпоредбата на чл. 238, ал. 1, т. 7, б. „а” не предвижда за даден вид нарушение обща санкция, която да е независима от броя на извършените и констатирани нарушения както по клинични пътеки, така и по съответните истории на заболяванията на различните ЗЗОЛ. Затова и в случая не е приложимо изключението, предвидено в чл. 236, ал. 3, предл. 2-ро от НРД - 2006 г. Административният орган е разграничил нарушенията, макар и от един вид, като е наложил отделна санкция за конкретната история на заболяването по КП.

4. Санкцията не противоречи и на целта на закона. Както основателно се твърди и от оспорващия, предоставянето на качествена медицинска помощ и контрола върху същата са основните цели на нормативните актове в сферата на здравеопазването. Наред с фактическата дейност по осигуряване на медицинската помощ, обаче, редът за работа с документи по КП съдържа строго формални правила, спазването на които е гаранция както за правомерното удостоверяване на фактите, свързани с медицинското състояние на пациента, така и за надлежното документирание на изпълнението на алгоритъма по съответната КП.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли жалбата срещу заповедта в оспорената ѝ част. Предвид изхода на спора, за жалбоподателя не е възникнало и правото на разноски по чл. 143, ал. 1 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –

С.-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. „Д-р Щ.“ Е., представлявано от управителя Н. М., срещу Заповед за прилагане на санкции № РД-13-1000/27.10.2009 г. на Д. на Столичната здравноосигурителна каса в частта, с която е наложена финансова неустойка в размер на 180 лв. по чл. 238, ал. 1, т. 7, б. „а” от Националния рамков договор от 2006 г. и чл. 46, ал. 1, т. 6, б. „а” от Индивидуален договор № 22-2489/2009 г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: